

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. Пловдив, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Панайотова-Станчева Въззивно гражданско дело № 20255000500657 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е въззивно ,образувано е по въззивна жалба вх. №15164/17.11.2025г. от УМБАЛ“Проф.д-р Ст.Киркович „ АД – Стара Загора ,представяван от адв.К.М. против решение № 261/15.10.2025г. ,постановено по гр.д.436/2024г. по описа на ОС-Стара Загора ,в частта ,в която е уважен предявения от О. Д. О. иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от коремна операция на .11.09.2021 г. в размер на 30 000 лв. ,ведно със законна лихва върху главницата от 30 000 лв. ,считано от 11.09.2021г. до окончателното изплащане. Развиват се съображения за неправилност и необоснованост на решението в неговата обжалвана част ,както и същото да е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон като се заявява искане същото да бъде отменено и искът на О. да бъде отхвърлен Претендират се разноски.

От въззиваемия О. Д. О. е постъпило становище , с което се оспорва въззивната жалба и по съображения ,изложени в същото се заявява искане същата да бъде отхвърлена.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима ,постъпила е в срок,изхожда от легитимирана страна,имаща интерес от обжалване и е против подлежащ на въззивно обжалване акт,а обжалваното решение е валидно ,същото е и допустимо като постановено по очертания от ищеца с обстоятелствената част и петитум допустим предмет на иска.

Предмет на въззивно разглеждане е иск ,предявен от О. Д. О. с адрес с.Р, общ. Д, обл. Х. против УМБАЛ „Проф. д-р „Стоян Киркович“- АД, гр.Стара Загора за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000 лв.,претърпени от ищеца от коремна операция,извършена на 11.09.2021г., ведно със законните лихви върху главницата ,считано от 11.09.2021г. до окончателното изплащане на сумите.

Предмет на първоинстанцинното производство е бил иск в общ размер от 150 000 лв. като съдът , с обжалваното решение,е осъдил ответника да заплати на О. такова в горепосочения размер ,а в останалата част до претендираните 150 000 лв. е отхвърлил иска ,в която част решението влязло в сила като необжалвано.

Ищецът е твърдял в началото на м.септември 2021г. да било констатирано същият да има „херния вентралис“ като на 09.09.2021г. се обадили телефона за планирувана операция и за явяването му за прием в Хирургичното отделение при ответника Твърдял е след оформяне на документите и плащане на цената за операцията да не му били направени никакви изследвания, не му била взета кръв за изследване , не му била предоставена декларация за информирано съгласие за хоспитализация и предстоящото лечение, относно предстоящата анестезия и оперативна намеса .Твърдял е на 11.09.2021г. без да му бъдат направени рентгенови снимки или ехография да бил въведен в операционна зала като последвала коремна операция . Когато дошъл в съзнание, бил в много тежко състояние, имал силни болки в корема, който останал надут и много висял като вместо да настъпи подобрене положението му се влошавало. На 23.09.2021г. бил изписан от Хирургично отделение като по време на пътуването му до дома имал силни болки в областта на корема ,главозамайване и имал усещане, че корема му ще се отвори ,върнат бил обратно в болницата ,където бил приет по спешност в същото Хирургично отделение и било проведено с него някакво лечение. На 30.09.2021г. бил

приведен в Ковид оделението на същата болница, без да му бил правили тест или друго изследване за наличие на инфекция за Ковид 19 като в това отделение не било приложено никакво лечение за Ковид ,а на 22.10.2021г. въпреки тежкото му състояние и силни болки в корема бил изписан от ответната болница с назначено домашно лечение .Тъй като обаче положението му се било влошавало на 27.10.2021г . по спешност с линейка бил закаран в МБАЛ- АД, гр.Хасково, където бил приет по спешност с диагноза „Тънкочревна некроза. Гноен перитонит“ като му била направена спешна животоспасяваща операция, благодарение на която и на адекватното лечение , започнал бързо да се възстановява и на 10.11.2021г. бил изписан от болницата със значително подобрение.

При тези твърдения ищецът е посочил ,че некачествено извършената операция при ответника и некачественото лечение ,проведено от същия му били причинили описаните в исковата молба неимуществени вреди ,за репарирание на които е претендирал сумата от 150 000 лв.

Ответникът ,от своя страна ,е оспорил иска като е оспорил всички въведени от ищеца фактически твърдения,обосноваващи претенцията му за обезвреда като е настоявал по време на лечението му в ответната болница и по конкретно при извършване на коремната му операцията да са били спазени всички медицински стандарти и добри медицински практики.

Съдът , с решението ,предмет на обжалване ,е приел декларативно ,че от събраните по делото многобройни писмени и гласни доказателства, както и от заключенията на приетите без особени възражения по същество отделни съдебни експертизи се установявало по несъмнен и безспорен начин в резултат на действията и бездействията от редица длъжностни лица в болницата- ответник в периода 10- 22.09.2021г. ищецът да бил претърпял в резултат и като последица от извършената му коремна операция редица дискомфорт, болки и страдания, продължили със сигурност поне до датата на завеждането на исковата претенция в съда/30.07.2024г./..Поради и това е уважил предявения иск ,намерен за основателен и доказан ,в размер на 30 000 лв. ,а в останалата му част го е отхвърлил като в отхвърлителната му част ,както се каза ,решението е влязло в сила като необжалвано.

По повдигнатия пред съда спор настоящата инстанция намира за установено следното :

От представените медицински документи , и по конкретно от история на заболяването - л.117 от делото , е видно ищецът да е постъпил за лечение при ответника на 20.09.2021г. с диагноза „херния вентралис „ и да е бил изписан на 23.09.2021г. Установява се от представената епикриза ,както и от заключението на изслушаната СМЕ ,на 21.09.2021 г. ,след извършени на 20.09.2021г. необходими изследвания,след подписана на 20.09.2021г. декларация за информирано съгласие, и след извършена консултация с анестезиолог на 21.09.2021г. ,на същата тази дата -21.09.2021г. да е осъществена хирургична интервенция като ищецът е опериран за лечение на установената вентрална херния като са извършени описаните в епикризата манипулации- щателно почистване на оперативно поле,отваряне на коремна кухина ,намиране на херниален дефект на предна коремна стена ,послойно освобождаване на саковете ,пластика на коремна стена с платно,хемостаза ,дренаж ,шев на подкожие и кожа ,превръзка.Според вещото лице така извършената оперативна интервенция на ищеца съответства на установените от науката и добрата медицинска практика стандарти.

По нататък от представената епикриза на л.6 от делото е видно ,че на 23.09.2021 г. ищецът отново е приет в хирургично отделение при ответника за долекуване като е проведено консервативно лечение като вещото лице сочи в този ранен след оперативен период ищецът да е без усложнения. Установява се от експертизата ,както и от представените епикризи на л.6- 8 от делото на десетия следоперативен ден ищецът да е диагностициран и лекуван за Ковид 19 като при направена КТ са установени данни за възможен ранен рецидив на оперираната вентрална херния ,но без данни за илеус /непроходимост на червата / ,което да налага повторна операция. В същия период,когато ищецът е лекуван в Ковид отделението 01.10.2021 г. – 22.10.2021г., при наличие на диария същият е бил диагностициран и с бактериална инфекция ,за което също е лекуван в продължение на 14 дни.

Във връзка с претърпяната операция на вентрална херния вещото лице излага становище ,че големите вентрални хернии ,каквато е тази на ищеца ,водят до повече следоперативни усложнения ,едно от които е рецидив на хернията до 40 %, причините за който рецидив могат да бъдат от различен характер като в случая наличието на Ковид 19 с упорита кашлица и диарията ,водещи до повишено вътрекоремно налягане, се явяват рисков фактор за поява или рецидив на херния.Самият рецидив ,уточнява вещото лице,носи

пък потенциален риск от усложнения като срастване ,заклещване и пр. като срастванията,от своя страна ,са най честата причина /60 – 75 %/ за илеус ,с каквато диагноза – илеус от рецидивна следоперативна херния и некроза на тънко черво ,ищецът е приет на 27.10.2021 г. в МБАЛ „Хасково „АД ,където е опериран по спешност и е извършена резекция на тънко черво ,след което е изписан на 10.11.2021г. с подобрение.

От така изложеното от фактическа страна на първо място съдът намира ,в противовес на твърденията на ищеца ,същият изобщо да не е претърпял операция на сочената дата 11.09.2021г. и то без извършване на необходимите предварителни изследвания и изготвяне и подписване на декларация за информирано съгласие.Данни операцията да е извършена на посочената дата има единствено в показанията на свидетелите ,водени от ищеца – съпруга и майка на последния ,чиито показания в тази им част ,съдът ,преценявайки ги в светлината на разпоредбата на чл.172 от ГПК ,не кредитира ,а и същите са в противоречие със цялата представена по делото медицинска документация.

Установява се по категоричен начин ищецът да е постъпил за планирана операция за лечение на вентрална херния на 20.09.2021г. ,на която дата са извършените необходимите предварителни изследвания ,същият да е опериран на 21.09.2021г. като операцията е преминала съобразно изискванията на науката и добрата медицинска практика като на 23.09.2021 г. ищецът е бил изписан и на същия ден отново приет за долекуване като е било назначено консервативно лечение.Установява се при този последващ период на лечение да са открити данни за ранен рецидив на вентралната херния ,но при липса на констатиран илеус ,последваща операция,каквато не е предприета , не е била и необходима. Не се установява обаче този ранен рецидив ,който в по –късен момент е довел до усложнение ,наложило операция по спешност в МБАЛ „Хасково „АД ,както и безспорно наличната в момента голяма рецидивна след оперативна херния ,подлежаща на операция, да са в причинна връзка с някакво неправомерно действие / бездействие от страна на лицата при ответника ,осъществили на 21.09.2021 г. оперативната интервенция, самата тя извършена ,както се установява ,при съблюдаване на всички научни изисквания и добрите медицински практики. Обстоятелството ,че при ищеца хернията е рецидивирала – процес ,често срещан при големи вентрални хернии, причините за който могат да бъдат от различно естество

,вкл. наличните при ищеца силна кашлица и диария ,явяващи и се рисков фактор за това ,само по себе си не сочи на некачествено извършена операция и неправилно лечение ,осъществено от лица при ответника, при което положение и дори и ищецът да е претърпял твърдените от него болки и страдания , липсва каквото и да е основание за ангажиране отговорността на ответника за тяхното репарирание.

Крайният извод е ,че при доказателствена тежест за ищеца ,същият не установи конкретно противоправно поведение – действие или бездействие,от страна на лицата при ответника ,осъществили операция и лечение на вентрална херния ,което да е в причинна връзка с твърдените от ищеца и претендирани за обезщетяване неимуществени вреди ,поради което предявеният иск се явява неоснователен и като такъв подлежи на отхвърляне.

Не до тези изводи и стегнал ОС-Стара Загора с решението ,предмет на обжалване ,поради което същото се явява неправилно и като такова следва да се отмени ,а предявеният от О. иск да бъде отхвърлен.

Ето защо ,съдът ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 261/15.10.2025г. ,постановено по гр.д.436/2024г. по описа на ОС-Стара Загора ,в частта ,в която е уважен предявения от О. Д. О. иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от коремна операция на .11.09.2021 г. в размер на 30 000 лв. ,ведно със законна лихва върху главницата от 30 000 лв. ,считано от 11.09.2021г. до окончателното изплащане,ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ :

ОТХВЪРЛЯ предявения от О. Д. О. ЕГН ***** от с.Р, общ. Д, обл. Х., ул.“О м № * против УМБАЛ „Проф. д-р „Стоян Киркович“- АД, ЕИК-123535874, гр.Ст.Загора, ул.“Ген.Столетов“ № 2 иск за заплащане на сумата 30 000 лв./тридесет хиляди лева/ ,представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от коремна операция на 11.09.2021г., ведно със законните лихви върху главницата 30 000 лв. от 11.09.2021г. до окончателното изплащане на сумите.

В останалата отхвърлителна част решението е влязло в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____